

- (b) je li s tim u vezi u određenom slučaju potrebno sveobuhvatno ispitivanje dotičnih uvjeta oduzimanja slobode koje utvrđuje kako površinu osobnog prostora po zatvoreniku tako i ostale uvjete oduzimanja slobode? Treba li prilikom ocjene tako utvrđenih uvjeta oduzimanja slobode kao temelj uzeti sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava iz odluke Muršić/Hrvatska (presuda od 30. listopada 2016., br. 7334/13)?
3. Ako i prema odgovoru na 2. prethodno pitanje valja potvrdno odgovoriti na pitanje proširenja obveze pravosudnih tijela izvršenja na ispitivanje svih zatvorskih ustanova koje dolaze u obzir:
- (a) može li ispitivanje uvjeta oduzimanja slobode svake pojedine zatvorske ustanove koja dolazi u obzir od strane pravosudnih tijela izvršenja postati nepotrebnim ako država članica izdavateljica pruži opće jamstvo da okrivljenik neće biti izložen nikakvoj opasnosti od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja?
- (b) ili, može li se, umjesto ispitivanja uvjeta oduzimanja slobode u svakoj pojedinoj zatvorskoj ustanovi koja dolazi u obzir, odluku pravosudnog tijela izvršenja o dopuštenosti izručenja uvjetovati time da se okrivljenika neće izložiti takvim postupanjima?
4. Ako i prema odgovoru na 3. prethodno pitanje pružanje jamstava i uvjeta nije prikladno kako bi se pravosudna tijela izvršenja oslobodila od obveze ispitivanja uvjeta oduzimanja slobode u svakoj pojedinoj zatvorskoj ustanovi koja dolazi u obzir u državi članici izdavateljici:
- (a) mora li se obveza ispitivanja pravosudnih tijela izvršenja proširiti na uvjete oduzimanja slobode u svim zatvorskim ustanovama koje dolaze u obzir i ako pravosudna tijela države članice izdavateljice uhidbenog naloga izjave kako trajanje okrivljenikova oduzimanja slobode tamo neće premašiti razdoblje od tri tjedna, osim ako nastupe okolnosti koje se tomu protive?
- (b) vrijedi li to i ako pravosudnim tijelima izvršenja nije razvidno je li država članica izdavateljica dala takvu izjavu, odnosno potječe li ona od nekog središnjeg tijela države članice izdavateljice koje je postupalo po zahtjevu pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog za pružanje pomoći?

⁽¹⁾ 2002/584/PUP: Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL, 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)
Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. protiv Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Predmet C-222/18)

(2018/C 221/10)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Tuženik: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. točku (k) i članak 11. stavak 1. Direktive 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi ⁽¹⁾ tumačiti na način da se nacionalni propis, koji razlikuje dvije kategorije recepata i koji liječniku koji obavlja zdravstvenu djelatnost u državi različitoj od predmetne države članice omogućava izdavanje lijekova na recept u odnosu na samo jednu od tih kategorija, protivi načelu uzajamnog priznavanja recepata i slobodi pružanja usluga i da taj propis stoga nije u skladu s tim načelom i tom slobodom?

⁽¹⁾ SL 2011., L 88, str. 45.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputio Oberlandesgericht Oldenburg
(Njemačka) – postupak izricanja novčane kazne protiv NK**

(Predmet C-231/18)

(2018/C 221/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Oldenburg

Stranke glavnog postupka

NK

Druge stranke u postupku: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Prethodna pitanja

1. Može li se trgovac na veliko stokom koji od poljoprivrednika kupuje žive životinje i prevozi ih do klaonice koja se nalazi na udaljenosti do 100 kilometara i kojoj prodaje životinje, pozivati na iznimku iz članka 13. stavka 1. točke (p) Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 561/2006) ⁽¹⁾ – „vozila koja se koriste za prijevoz živih životinja s gospodarstava do lokalnih tržnica i natrag s tržnica u lokalne klaonice u krugu do 100 km” jer je u slučaju kupnje od poljoprivrednika riječ o „tržnici” u smislu te odredbe ili jer samog poduzetnika koji trguje stokom treba smatrati „tržnicom”?

Ako nije riječ o „tržnici” u smislu te odredbe:

2. Može li se trgovac na veliko stokom, koji od poljoprivrednika kupuje žive životinje i prevozi ih do klaonice u krugu do 100 km i kojoj prodaje životinje, odgovarajućom primjenom prethodno navedene norme pozivati na tu iznimku?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85, SL 2006, L 102, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167.